YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

27 päivänä syyskuuta 2007 *

Asiassa C-351/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 22.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.8.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Ikea Wholesale Ltd

vastaan

Commissioners of Customs & Excise,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit P. Kūris, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk ja G. Arestis (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc-Sławiczek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 27.10.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Ikea Wholesale Ltd, edustajinaan avocat B. Servais ja avocat Y. Melin,

– Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään M. Bethell, avustajanaan R. Thompson, QC,

– Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan Rechtsanwalt G. Berrisch,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään E. Righini, K. Talaber-Ricz ja C. Brown,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.4.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisukysymys koskee yhtäältä lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa 28.11.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2398/97 (EYVL L 332, s. 1) pätevyyttä ja toisaalta sitä, ovatko asetuksen (EY) N:o 2398/97 muuttamisesta ja sen Intiasta peräisin olevaan tuontiin soveltamisen keskeyttämisestä 7.8.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1644/2001 (EYVL L 219, s. 1), asetuksen (EY) N:o 2398/97 muuttamisesta sekä menettelyn päättämisestä Pakistanista peräisin olevan tuonnin osalta 28.1.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 160/2002 (EYVL L 26, s. 1) ja asetuksella (EY) N:o 2398/97, sellaisena kuin se on muutettuna ja sen soveltaminen keskeytettynä asetuksella (EY) N:o 1644/2001, käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin vahvistamisesta Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa 22.4.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 696/2002 (EYVL L 109, s. 3) (jäljempänä yhdessä myöhemmät asetukset) yhteisön oikeuden mukaisia.

2 Tämä ennakkoratkaisupyyntö on esitetty riita-asiassa, joka sai alkunsa siitä, että Commissioners of Customs & Excise (jäljempänä Commissioners) kieltäytyi palauttamasta Ikea Wholesale Ltd:n (jäljempänä Ikea) Pakistanista ja Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnin yhteydessä maksamia polkumyyntitulleja.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Euroopan yhteisön soveltamia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevat säännökset sisältyvät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista

tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus).

4 Perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

5 Perusasetuksen 2 artiklan 6 ja 11 kohdassa säädetään seuraavaa:

"6. Myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan valmistajan tai viejän samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:

a) muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien ja tuottajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla

– –

11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti

normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta [(jäljempänä 'symmetrinen menetelmä')]. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla [(jäljempänä 'epäsymmetrinen menetelmä')]. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää otoksia 17 artiklan mukaisesti."

6 Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva."

7 Tullialalla yhteisön perustavanlaatuiset oikeussäännöt sisältyvät yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1). Käsiteltävänä olevaan asiaan soveltuvat tämän asetuksen 236 ja 239 artiklan säännökset.

8 Toimenpiteistä, joita yhteisö voi toteuttaa polkumyyntitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta, 23.7.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1515/2001 (EYVL L 201, s. 10) kuudennessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"Asian vireillepanemiselle DSU:n nojalla ei ole asetettu määräaikoja. [Riitojenratkaisuelimen, jäljempänä DSB] hyväksymiin raportteihin sisältyvillä suosituksilla on vaikutuksia ainoastaan tuleviin toimiin. Tämän vuoksi on aiheellista täsmentää, että jollei toisin säädetä, tämän asetuksen nojalla toteutettavilla toimenpiteillä on oikeusvaikutuksia niiden voimaantulosta alkaen, ja tämän vuoksi niiden perusteella ei palauteta ennen kyseistä ajankohtaa kannettuja tulleja."

9 Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Aina kun DSB hyväksyy raportin [perus]asetuksen, [muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6.10.1997 annetun neuvoston] asetuksen (EY) N:o 2026/97 [(EYVL L 288, s. 1)] tai tämän asetuksen nojalla toteutetusta yhteisön toimenpiteestä, jäljempänä 'kiistanalainen toimenpide', neuvosto voi sen jälkeen, kun asiasta on kuultu [perus]asetuksen 15 artiklan tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 25 artiklan nojalla perustettua neuvoa-antavaa komiteaa, jäljempänä 'neuvoa-antava komitea', toteuttaa yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksen perusteella yhden tai useamman aiheellisena pitämänsä seuraavan toimenpiteen:

a) kiistanalaisen toimenpiteen kumoaminen tai muuttaminen tai,

b) kulloinkin aiheellisina pidettyjen erityisten toimenpiteiden antaminen."

10 Asetuksen N:o 1515/2001 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Neuvosto voi myös, jos se pitää sitä aiheellisena, toteuttaa minkä tahansa 1 artiklan 1 kohdassa mainitun toimenpiteen DSB:n hyväksymään raporttiin sisältyvien muuta kuin kiistanalaista toimenpidettä koskevien oikeudellisten tulkintojen huomioon ottamiseksi."

11 Kyseisen asetuksen 3 artiklan sanamuoto on seuraava:

"Jollei toisin säädetä, tämän asetuksen nojalla toteutettavia toimenpiteitä noudatetaan niiden voimaantulosta alkaen, eikä niiden perusteella palauteta ennen kyseistä ajankohtaa kannettuja tulleja."

12 Komissio antoi 12.6.1997 asetuksen (EY) N:o 1069/97 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa (EYVL L 156, s. 11; jäljempänä väliaikainen asetus). Neuvosto otti käyttöön tällaista tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin asetuksella N:o 2398/97.

13 Neuvosto otti huomioon DSB:n tällaista tuontia koskevat suositukset ja asetuksen N:o 1515/2001 säännökset ja antoi 7.8.2001 asetuksen (EY) N:o 1644/2001. Neuvosto antoi 28.1.2002 asetuksen N:o 160/2002 ja 22.4.2002 asetuksen N:o 696/2002. Yhdessäkään näistä kolmesta asetuksesta ei säädetä asetuksen N:o 2398/97 mukaisesti maksettujen määrien palauttamisesta.

14 Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyyntisopimus) on Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen, joka on allekirjoitettu Marrakeshissä 15.4.1994 ja hyväksytty Uruguayn kierroksen (1986–1994) monenvälisissä kauppaneuvotteluissa laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta sen toimialaan kuuluvilla aloilla 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1), liitteessä 1 A. WTO:n perustamisesta tehdyn sopimuksen liite 2 sisältää riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskevan sopimuksen (jäljempänä DSU). Riitojenratkaisuelin on perustettu tämän sopimuksen mukaisesti.

15 DSU:n 3 artiklan 2 kappaleessa määrätään seuraavaa:

"– – Jäsenet tunnustavat, että [WTO:n riitojenratkaisujärjestelmä] suojaa jäsenten liitesopimusten mukaisia oikeuksia ja velvoitteita sekä selventää noiden sopimusten olemassa olevia määräyksiä kansainvälisen oikeuden tavanomaisten tulkintasääntöjen mukaisesti. DSB:n ratkaisuilla ja suosituksilla ei voida lisätä tai vähentää jäsenten liitesopimusten mukaisia oikeuksia ja velvoitteita."

Menettely DSB:ssä

16 Riitojenratkaisupaneeli (jäljempänä paneeli) katsoi 30.10.2000 päivätyssä raportissaan, että Euroopan yhteisöt olivat toimineet polkumyyntisopimuksen 2.4.2, 3.4 ja 15 artiklasta johtuvien velvoitteidensa vastaisesti asetuksen N:o 2398/97 antamiseen johtaneissa tutkimuksissa käytetyn menetelmän osalta.

17 Yhteisö valitti tietyistä paneelin toteamuksista. WTO:n valituselin (jäljempänä valituselin) vahvisti 1.3.2001 päivätyssä raportissaan, että yhteisön soveltama "nollaamismenetelmä" oli polkumyyntisopimuksen 2.4.2 artiklan vastainen ja että yhteisö oli toiminut polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan ii alakohdan vastaisesti laskiessaan polkumyyntitutkimuksen yhteydessä määriä, jotka vastaavat hallinnointi- ja myyntikustannuksia, yleisluonteisia kustannuksia ja voittoja. Näiden toteamusten valossa valituselin suositteli, että DSB vaatii yhteisöä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen takaamiseksi, että asetus N:o 2398/97 on sille polkumyyntisopimuksesta johtuvien velvoitteiden mukainen.

18 DSB hyväksyi 12.3.2001 valituselimen raportin ja paneelin raportin, sellaisena kuin se oli muutettuna valituselimen raportilla.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

19 Ikea harjoittaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa kotitaloustavaroiden valmistusta ja vähittäiskauppaa.

20 Ikea vaati 10.6.2002 päivätyllä kirjeellä Commissionersilta Pakistanista ja Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnista maksettujen polkumyyntitullien palauttamista asetuksen N:o 2398/97 mukaisesti. Ikea vaati palautettavaksi 230 301,74 Englannin puntaa (GBP), joka vastaa tulleja, jotka kannettiin sen Pakistanista peräisin olevasta puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnista maaliskuun 2000 ja 29.1.2002 välisenä aikana, ja 69 902,29 GBP, joka vastaa osaa tulleista, jotka kannettiin sen Intiasta peräisin olevasta samanlaisten tuotteiden tuonnista maaliskuun 2000 ja 8.8.2001 välisenä aikana. Tämä vaatimus perustui asetuksen N:o 2913/92 236 ja 239 artiklaan.

21 Ikea vetosi siihen, että polkumyyntitullien laskeminen asetuksen N:o 2398/97 nojalla sekä tämä asetus olivat lainvastaisia. Ikea tukeutui erityisesti DSB:n 1.3.2001 hyväksymiin raportteihin, toteamuksiin ja päätelmiin. Commissioners hylkäsi Ikean palautusvaatimuksen 26.6.2002 päivätyllä kirjeellä.

22 Sen jälkeen, kun Ikea oli vaatinut Commissionersin hylkäyspäätöksen tutkimista muodollisessa hallinnollisessa tutkimusmenettelyssä, tutkija vahvisti tämän päätöksen 27.11.2002 päivätyllä kirjeellä.

23 Ikea nosti tämän jälkeen VAT and Duties Tribunal of Londonissa kanteen Commissionersin päätöstä koskevassa tutkintamenettelyssä tehdystä päätöksestä. VAT and Duties Tribunal hylkäsi Ikean kanteen 8.9.2003 todeten, että vaikka Ikealla oli ollut mahdollisuus riitauttaa asetuksen N:o 2398/97 pätevyys EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla, tämä ei ollut tehnyt sitä määräajassa. Tämän vuoksi VAT and Duties Tribunal katsoi, että Ikea ei voinut kiertää tätä vanhentumisaikaa riitauttamalla asetukset N:o 2398/97, N:o 1644/2001 ja N:o 160/2002 ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä.

24 Ikea valitti tästä tuomiosta High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisioniin vuoden 1994 rahoituslain (Finance Act 1994) 14 ja 15 §:n nojalla. Valituksensa tueksi Ikea väittää, että yhtäältä VAT and Duties Tribunal teki virheen, kun se katsoi, että asetukset N:o 2398/97, N:o 1644/2001 ja N:o 160/2002 koskevat sitä suoraan ja erikseen, ja että toisaalta kyseiset asetukset ovat kokonaan tai osittain lainvastaisia. Ikea sai 17.2.2004 luvan muuttaa vaatimuksiaan siten, että riitautus koskee myös asetusta N:o 696/2002.

25 High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division totesi, ettei Ikealla ollut asiavaltuutta nostaa EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kannetta asetuksesta N:o 2398/97, ja kumosi VAT and Duties Tribunalin tuomion, minkä jälkeen se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Kun otetaan huomioon [DSB:n] paneelin 30.10.2000 päivätyn raporttinsa WT/DS1412/R 7.2 kohdan g ja h alakohdassa ja – – valituselimen 1.3.2002 tekemänsä päätöksen WT/DS1141/AB/R 86 ja 87 kohdassa esittämät toteamukset, onko – – asetus (EY) N:o 2398/97 – – kokonaan tai osittain ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa siltä osin kuin siinä

– on sovellettu [perus]asetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan, sellaisena kuin se on muutettuna, ja polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan ii alakohdan vastaisesti väärää menetelmää laskettaessa myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten sekä voiton määrää

– on sovellettu [perus]asetuksen 2 artiklan 11 kohdan ja polkumyyntisopimuksen 2.4.2 artiklan vastaisesti väärää menetelmää ottamalla 'nollaamiskäytäntö' mukaan polkumyyntimarginaalin olemassaoloa määritettäessä, kun normaaliarvoa on verrattu vientihintaan, ja/tai

– ei ole arvioitu kaikkia asiaankuuluvia vahinkoon liittyviä tekijöitä, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, ja on tehty virhe yksilöitäessä yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa, kun on [perus]asetuksen 3 artiklan 5 kohdan ja polkumyyntisopimuksen 3.4 artiklan vastaisesti nojauduttu todisteisiin, jotka on saatu yhteisön tuotannonalaan kuulumattomilta yrityksiltä?

2) Onko jokin seuraavista tai ovatko kaikki niistä,

– – – asetus (EY) N:o 1644/2001

– – – asetus (EY) N:o 160/2002 ja/tai

– – – asetus (EY) N:o 696/2002,

ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa (mukaan lukien [perus]asetuksen 1 artikla, 7 artiklan 1 kohta ja 9 artiklan 4 kohta luettuna yhdessä polkumyyntisopimuksen 1 artiklan, 7.1 artiklan ja 9 artiklan kanssa) siltä osin kuin i) ne annettiin sellaisten tietojen uudelleenarvioinnin perusteella, jotka kerättiin alkuperäisen tutkimusjakson aikana, ja tämä uudelleenarviointi osoitti, että alkuperäisen tutkimusjakson aikana ei ollut tapahtunut polkumyyntiä tai se oli ollut vähäisempää, mutta ii) edellä mainituissa asetuksissa ei säädetä asetuksen N:o 2398/97 nojalla jo maksettujen summien palauttamisesta?

3) Ovatko asetukset N:o 1644/2001, N:o 160/2002 ja N:o 696/2002 lisäksi ristiriidassa [perus]asetuksen 7 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan sekä suhteellisuusperiaatteen kanssa, kun niissä sallitaan niiden voimaantuloa edeltävän ajanjakson osalta sellainen polkumyyntitullin taso, joka ei ole täysin oikeassa suhteessa polkumyynnin määrään tai vahinkoon, joka tullilla on tarkoitus korjata?

4) Ovatko edellä esitettyihin kysymyksiin annettavat vastaukset erilaisia sen mukaan, onko kyseessä vienti Intiasta tai Pakistanista, kun otetaan huomioon

– [DSB:ssä] käydyt menettelyt ja/tai

– komission toteamukset, jotka on kirjattu asetuksiin N:o 1644/2001, N:o 160/2002 ja N:o 696/2002?

5) Kun otetaan huomioon edellä esitettyihin kysymyksiin annettavat vastaukset,

– onko kansallisten tulliviranomaisten palautettava kaikki polkumyyntitullit, joita ne ovat kantaneet asetuksen N:o 2398/97 nojalla, tai osa niistä, ja

– mikäli näin on, kenelle ja millä edellytyksillä ne pitäisi palauttaa?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

26 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta arvioimaan asetuksen N:o 2398/97 pätevyyttä polkumyyntisopimuksen, sellaisena kuin sitä on tulkittu myöhemmin DSB:n suosituksissa ja päätöksissä, sekä perusasetuksen valossa.

Asetuksen N:o 2398/97 pätevyys polkumyyntisopimuksen, sellaisena kuin sitä on tulkittu DSB:n suosituksissa ja päätöksissä, valossa

27 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta väittää, että DSB:n suositukset ja päätökset ovat selvästi kanteen ainoa peruste, sillä asetuksen N:o 2398/97 pätevyyttä ei ole riitautettu yhdelläkään itsenäisellä kanteella ennen kyseisiä vaatimuksia. Sen mukaan se, että yhteisöjen tuomioistuin lausuisi taannehtivasti yhteisön oikeussäännösten lainmukaisuudesta DSB:n suositusten, joilla on vaikutuksia ainoastaan tuleviin toimiin, tai päätösten, joihin nämä suositukset perustuvat, valossa, olisi asetuksen N:o 1515/2001 taustalla olevien periaatteiden vastaista.

28 Neuvosto ja komissio katsovat, että kyseiset puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuontia koskevat suositukset ja päätökset eivät sido yhteisöjen tuomioistuinta ja että asetus N:o 2398/97 ei ole pätemätön suhteessa yhteisön oikeuteen pelkästään sillä perusteella, että DSB on todennut, että kyseisen asetuksen antaminen oli yhteisöllä polkumyyntisopimuksen nojalla olevien velvoitteiden vastaista.

29 Aluksi on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan WTO-sopimukset eivät luonteensa ja rakenteensa vuoksi lähtökohtaisesti kuulu niihin normeihin, joihin nähden yhteisöjen tuomioistuin valvoo yhteisön toimielinten toimien lainmukaisuutta (asia C-93/02 P, Biret International v. neuvosto, tuomio 30.9.2003, Kok. 2003, s. I-10497, 52 kohta ja asia C-377/02, Van Parys, tuomio 1.3.2005, Kok. 2005, s. I-1465, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Yhteisöjen tuomioistuimen on valvottava yhteisön toimen lainmukaisuutta WTO:n sääntöihin nähden vain, jos yhteisön tarkoituksena on ollut panna täytäntöön WTO:n yhteydessä hyväksymänsä erityinen velvoite taikka jos kyseisessä yhteisön toimessa nimenomaisesti viitataan WTO-sopimusten tiettyihin määräyksiin (asia

C-149/96, Portugali v. neuvosto, tuomio 23.11.1999, Kok. 1999, s. I-8395, 49 kohta; em. asia Biret International v. neuvosto, tuomion 53 kohta ja em. asia Van Parys, tuomion 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Asetuksen N:o 1515/2001 1 artiklan mukaisesti neuvosto voi DSB:n raportin perusteella kumota kiistanalaisen toimenpiteen tai muuttaa sitä tai antaa muita kulloinkin aiheellisina pidettyjä erityisiä toimenpiteitä.

32 Asetusta N:o 1515/2001 sovelletaan sen 4 artiklan mukaan raportteihin, jotka DSB on hyväksynyt 1.1.2001 jälkeen. Käsiteltävänä olevassa asiassa DSB hyväksyi valituselimen raportin ja paneelin raportin, sellaisena kuin se on muutettuna valituselimen raportilla, 12.3.2001.

33 Asetuksen N:o 1515/2001 3 artiklan mukaan, jollei toisin säädetä, tämän asetuksen nojalla toteutettavia toimenpiteitä noudatetaan niiden voimaantulosta alkaen, eikä niiden perusteella palauteta ennen kyseistä ajankohtaa kannettuja tulleja. Kyseisen asetuksen kuudennessa perustelukappaleessa todetaan tältä osin, että DSB:n hyväksymiin raportteihin sisältyvillä suosituksilla on vaikutuksia ainoastaan tuleviin toimiin. Tämän vuoksi on niin, että "jollei toisin säädetä, [asetuksen N:o 1515/2001] nojalla toteutettavilla toimenpiteillä on oikeusvaikutuksia niiden voimaantulosta alkaen, ja tämän vuoksi niiden perusteella ei palauteta ennen kyseistä ajankohtaa kannettuja tulleja".

34 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto otti huomioon asetuksen N:o 1515/2001 säännökset ja DSB:n suositukset ja antoi 7.8.2001 asetuksen N:o 1644/2001. Tämän jälkeen se antoi 28.1.2002 asetuksen N:o 160/2002 ja 22.4.2002 asetuksen N:o 696/2002, jolla vahvistetaan asetuksella N:o 2398/97, sellaisena kuin se on muutettuna ja sen soveltaminen keskeytettynä asetuksella (EY) N:o 1644/2001, käyttöön otettu lopullinen polkumyyntitulli.

35 Edellä esitetystä seuraa, että pääasian olosuhteissa asetuksen N:o 2398/97 laillisuutta ei voida valvoa polkumyyntisopimuksen, sellaisena kuin sitä on myöhemmin tulkittu DSB:n suosituksissa, valossa, koska myöhemmistä asetuksista ilmenee selvästi, että yhteisö on sulkenut pois asetuksen N:o 2398/97 nojalla maksettujen tullien palauttamisen eikä ole millään lailla aikonut panna täytäntöön WTO:n puitteissa omaksuttua erityistä velvoitetta.

Asetuksen N:o 2398/97 pätevyys perusasetuksen valossa

36 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pohtii lisäksi asetuksen N:o 2398/97 pätevyyttä perusasetuksen valossa. Se kysyy, onko komissio tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se on määrittänyt kyseisen tuotteen "laskennallisen" normaaliarvon, polkumyyntimarginaalin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon.

37 Pääasian valittaja tukeutuu perusasetuksen 2 artiklan 6 kohtaan, joka koskee tuotteen normaaliarvon määrittämistä, perusasetuksen 2 artiklan 11 kohtaan, joka koskee polkumyyntimarginaalin määrittämistä ja perusasetuksen 3 artiklan 5 kohtaan, joka koskee yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämistä.

38 Tältä osin Ikea väittää, että koska DSB:n päätöksissään polkumyyntisopimuksen kyseisistä artikloista tekemät tulkinnat vahvistavat sen, että kyseisten yhteisön toimielinten polkumyyntimarginaalin ja vahingon määrittämisessä käyttämät menetelmät ovat virheellisiä, on katsottava, että nämä menetelmät ovat myös perusasetuksen vastaisia.

39 Neuvosto ja komissio katsovat sen sijaan, että asetus N:o 2398/97 on yhä pätevä yhteisön oikeuden valossa. Komissio, jota neuvosto tukee, katsoo, että asetuksen N:o 2398/97 säännökset, jotka on riitautettu perusasetukseen nähden, muodostavat pitkään noudatetun käytännön, jota yhteisöjen tuomioistuimet eivät tähän mennessä ole todenneet pätemättömäksi.

40 Tältä osin on huomautettava, että kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 102 kohdassa, kauppapoliittisella ja aivan erityisesti suojatoimenpiteiden alalla yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (ks. vastaavasti asia 191/82, Fediol v. komissio, tuomio 4.10.1983, Kok. 1983, s. 2913, Kok. Ep. VII, s. 271, 26 kohta ja asia 255/84, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1861, 21 kohta).

41 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valinta perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa esitettyjen kaltaisten polkumyyntimarginaalin eri laskentamenetelmien välillä sekä tuotteen normaaliarvon arvioiminen taikka vahingon olemassaolon määrittäminen edellyttää monimutkaisten taloudellisten tilanteiden arviointia, ja tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. vastaavasti asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 19 kohta; asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 63 kohta ja asia C-150/94, Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. I-7235, 54 kohta).

42 On siis tutkittava, ovatko yhteisön toimielimet tehneet ilmeisen arviointivirheen määrittäessään kyseisen tuotteen "laskennallista" normaaliarvoa, polkumyyntimarginaalia ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaoloa.

Kyseessä olevan tuotteen laskennallisen normaaliarvon laskeminen

43 Normaaliarvo lasketaan kaikkien yritysten yhteisöön viemien kaikentyyppisten tuotteiden osalta perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Normaaliarvo määritetään lisäämällä kunkin yrityksen viemien tuotetyyppien tuotantokustannuksiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä kohtuullinen määrä voittoa.

44 Intiasta peräisin olevan tuonnin osalta on todettava, että koska vain yhden yrityksen koko myynti kotimaan markkinoiden kulutukseen oli edustava ja kotimaan markkinoilla kannattavasti myytyjen mallien osuus oli alle 80 prosenttia mutta yli kymmenen prosenttia kotimaan myynnin koko määrästä, tämän myynnin on katsottu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tämän vuoksi kaikkien tutkimuksen kohteena olleiden yritysten osalta normaaliarvoa määritettäessä käytetty myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten sekä voiton määrä edustaa kyseisen yrityksen vastaavasti maksamia ja saamia määriä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Sama toteamus on esitetty Pakistanista peräisin olevan tuonnin osalta.

45 Yhden ainoan yrityksen voittomarginaalin käytön osalta asetuksen N:o 2398/97 18 perustelukappaleessa todetaan, että tutkimus rajoitettiin koskemaan vievien tuottajien otosta perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti ja että suurin osa yhteistyössä toimineista intialaisista yrityksistä muodostuu vientiin keskittyneistä yrityksistä, jotka eivät myy samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilla. Komissio valitsi tähän otokseen viisi intialaista vievää tuottajaa, joista kaksi ilmoitti valinnan yhteydessä myyneensä samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilla.

46 Kuten väliaikaisen asetuksen 23 perustelukappaleessa todetaan, tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että ainoastaan yhden yrityksen samankaltaisen tuotteen myynti kotimarkkinoilla oli edustava tutkimusajanjakson aikana. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdassa oleva viittaus muiden viejien tai tuottajien osalta vahvistettujen voittojen painotettuun keskiarvoon ei myöskään merkitse, ettei kyseistä määrää voitaisi määrittää yhden ainoan viejän tai tuottajan kauppatoimien ja/tai tuotetyyppien painotetun keskiarvon perusteella.

47 Tältä osin on todettava, että kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 132–142 kohdassa, neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se on katsonut, että määritettäessä myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten sekä voiton määrää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa voidaan soveltaa, kun saatavilla olevat tiedot koskevat ainoastaan yhtä tuottajaa, ja sen nojalla voidaan jättää ottamatta huomioon tiedot, jotka liittyvät myyntiin, joka ei ole tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä.

48 Yhtäältä monikon käyttö perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdassa ilmaisussa "muut viejät tai tuottajat" ei näet sulje pois sellaisen yrityksen tietojen huomioon ottamista, joka on muiden tutkimuksen kohteena olevien yritysten joukosta ainoa, jonka samankaltaisen tuotteen myynti alkuperävaltion kotimarkkinoilla oli edustava tutkimusajanjakson aikana. Toisaalta se, että voittomarginaalin määrittämisessä jätetään ottamatta huomioon muiden viejien tai tuottajien sellainen myynti, joka ei ole tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, on asianmukainen normaaliarvon laskentamenetelmä, joka on sopusoinnussa sen perusasetuksen 1 artiklan 2 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetun periaatteen kanssa, jonka mukaan normaaliarvon on lähtökohtaisesti perustuttava tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin tietoihin.

49 Tästä seuraa, että neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä laskiessaan kyseisen tuotteen "laskennallista" normaaliarvoa.

Polkumyyntimarginaalin määrittäminen

50 Polkumyyntimarginaalin lopullisen määrittämisen osalta ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin kysyy, onko yleisen polkumyyntimarginaalin vahvistamisessa käytetty "nollaamismenetelmä", sellaisena kuin sitä on sovellettu pääasiassa kyseessä olevassa polkumyyntitutkimuksessa, perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukainen.

51 Aluksi on huomautettava, että myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten ja voiton laskennassa väitteen mukaan tehdyt virheet sekä "nollaamismenetelmän" käyttäminen koskevat polkumyyntimarginaalien määrittämistä. Polkumyynnin olemassaolon määrittämisen yhteydessä toteutetun oikaisun lainvastaisuus vaikuttaa polkumyyntitullin käyttöönoton laillisuuteen ainoastaan siinä määrin kuin polkumyyntitulli ylittää tullin, jota käytettäisiin ilman tätä oikaisua.

52 Perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdan mukaan polkumyyntimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Tutkimusta tekevät viranomaiset määrittelevät tämän marginaalin siis kyseisen artiklan 10 kohdan mukaisesti samankaltaisen tuotteen normaaliarvon ja yhteisöön suuntautuvassa viennissä käytetyn vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun avulla.

53 Pääasiassa ei ole kiistetty, että polkumyyntimarginaali laskettiin vertaamalla "laskennallisen" normaaliarvon tuotetyypeittäin painotettua keskiarvoa vientihinnan tuotetyypeittäin painotettuun keskiarvoon. Kyseessä olevat toimielimet totesivat ensiksi, että tutkittavana olevaa tuotetta on useita eri malleja. Ne laskivat jokaiselle näistä malleista normaaliarvon painotetun keskiarvon ja vientihinnan painotetun keskiarvon, ja tämän jälkeen vertasivat niitä kunkin mallin osalta. Joidenkin mallien, joiden vientihinta oli normaaliarvoa alhaisempi, osalta todettiin polkumyyntiä tapahtuneen. Sitä vastoin muiden mallien, joiden vientihinta oli korkeampi kuin normaaliarvo, osalta todettiin negatiivinen polkumyyntimarginaali.

54 Laskeakseen tutkittavana olevaa tuotetta koskevan polkumyynnin kokonaismäärän kyseessä olevat toimielimet lisäsivät tämän jälkeen polkumyynnin määrän kaikkien niiden mallien osalta, joiden suhteen polkumyyntiä todettiin tapahtuneen. Toimielimet sitä vastoin nollasivat kaikki negatiiviset polkumyyntimarginaalit. Polkumyynnin kokonaismäärä ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina kaikkien mallien kaikkien vientitapahtumien yhteisarvosta riippumatta siitä, oliko mallit tuotu polkumyynnillä.

55 Tältä osin on todettava, että perusasetuksen 2 artiklassa ei mainita lainkaan "nollaamismenetelmää". Päinvastoin tämän asetuksen 2 artiklan 10 ja 11 kohdassa yhteisöjen toimielimet velvoitetaan nimenomaisesti vertailemaan vientihintaa ja normaaliarvoa tasapuolisesti.

56 Perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään, että normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrataan "kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotettuun keskiarvoon". Käsiteltävänä olevassa asiassa tämän vertailun yhteydessä negatiivisten polkumyyntimarginaalien "nollaamismenetelmää" käytettiin muuttamalla vientihintoja. Tämän vuoksi neuvosto ei tätä menetelmää käyttäessään laskenut yleistä

polkumyyntimarginaalia tukeutuen vertailuihin, jotka olisivat heijastelleet täysimääräisesti kaikkia vertailukelpoisia vientihintoja, ja se teki näin ollen yhteisön oikeuden valossa ilmeisen arviointivirheen, kun se laski polkumyyntimarginaalin tällä tavoin.

57 Tästä seuraa, että yhteisön toimielimet ovat toimineet perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan vastaisesti, kun ne ovat tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta koskevaa polkumyyntimarginaalia laskiessaan soveltaneet kunkin kyseessä olevan tuotetyypin osalta negatiivisten polkumyyntimarginaalien "nollaamismenetelmää".

Vahingon toteaminen

58 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta arvioimaan asetuksen N:o 2398/97 pätevyyttä siltä osin kuin siinä ei ole vahingon tutkimisen osalta arvioitu kaikkia asiaankuuluvia vahinkoon liittyviä tekijöitä, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, ja siltä osin kuin siinä nojaudutaan kyseistä vahinkoa yksilöitäessä virheellisesti ja perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan vastaisesti tekijöihin, jotka liittyvät yhteisön tuotannonalaan kuulumattomiin yrityksiin.

59 On huomautettava, että perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan nojalla polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen vain, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa, jolloin "vahingolla" tarkoitetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa.

60 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 2398/97 34 perustelukappaleen mukaan 35 komissiolle valituksen jättänyttä yritystä muodostavat suuren osan yhteisön kokonaistuotannosta perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja muodostavat näin ollen perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön tuotannonalan. Asetuksen N:o 2398/97 41 perustelukappaleesta ilmenee kuitenkin, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon tutkinta koski koko yhteisöön liittyviä tietoja eikä vahinkoa ole arvioitu ainoastaan yhteisön tuotannonalan, sellaisena kuin se määritellään perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa, osalta.

61 Sen kysymyksen osalta, ovatko yhteisön viranomaiset tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne eivät arvioineet kaikkia perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa mainittuja asiaankuuluvia tekijöitä, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, on todettava, että tässä säännöksessä näille viranomaisille myönnetään harkintavaltaa niiden tutkiessa ja arvioidessa eri seikkoja.

62 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 193– ja 194 kohdassa, kyseisessä säännöksessä edellytetään ainoastaan, että "olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat [yhteisön tuotannonalan] tilanteeseen", tutkitaan, ja sen sanamuodosta ilmenee, että lueteltujen tekijöiden ja seikkojen luettelo "ei ole tyhjentävä".

63 On siis todettava, että kun kyseessä olevat toimielimet ovat polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusten tutkimiseksi arvioineet vain yhteisön tuotannonalan tilanteeseen vaikuttavia olennaisia tekijöitä, ne eivät ole ylittäneet monimutkaisten taloudellisten tilanteiden arvioimisessa niille myönnettyä harkintavaltaa. Myöskään ne virheet vahingon arvioimisessa, jotka on väitteen mukaan tehty asetuksen N:o 1644/2001 yhteydessä toteutetussa uudessa arvioinnissa, eivät ole vaikuttaneet yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon toteamiseen.

64 Näissä olosuhteissa on katsottava, että yhteisön toimielimet eivät ole tehneet ilmeistä arviointivirhettä arvioidessaan kyseisen vahingon olemassaoloa ja suuruutta.

65 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 2398/97 1 artikla on pätemätön siltä osin kuin neuvosto sovelsi tutkinnan kohteena olevaa tuotetta koskevan polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi kunkin kyseessä olevan tuotetyypin osalta negatiivisten polkumyyntimarginaalien "nollaamismenetelmää".

66 Tämän vuoksi ja ilman, että olisi tarpeen vastata muihin myöhempien asetusten pätevyyttä koskeviin kysymyksiin, on tarkasteltava viidettä kysymystä, joka koskee asetuksen N:o 2398/97 1 artiklan pätemättömyyden toteamisen sellaisia seurauksia, jotka liittyvät pääasiassa kyseessä olevan tuojan oikeuteen saada takaisin polkumyyntitullit, jotka se on maksanut kyseisen asetuksen mukaisesti.

67 Kansallisten viranomaisten asiana on ottaa huomioon seuraukset, joita kansallisille oikeusjärjestyksille aiheutuu pätevyyden arvioimista koskevan ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä tapahtuneesta pätemättömäksi julistamisesta (asia 23/75, Rey Soda, tuomio 30.10.1975, Kok. 1975, s. 1279, Kok. Ep. II, s. 509, 51 kohta), mistä seuraisi, että asetuksen N:o 2398/97 nojalla maksettujen polkumyyntitullien maksamiseen ei olisi asetuksen N:o 2913/92 236 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lainmukaista velvollisuutta ja tulliviranomaisten olisi lähtökohtaisesti palautettava ne tämän säännöksen mukaisesti, jos tällaiselle palauttamiselle asetetut edellytykset, muiden muassa kyseisen artiklan 2 kohdassa mainittu edellytys, täyttyvät, mikä ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on selvitettävä.

68 Tämän jälkeen on todettava, että kansallisilla tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta ratkaista kanne, jolla vaaditaan sellaisten rahamäärien palauttamista, jotka kansallinen toimielin on perinyt perusteettomasti sellaisen yhteisön lainsäädännön nojalla, joka on myöhemmin julistettu pätemättömäksi (ks. vastaavasti asia 20/88, Roquette v. komissio, tuomio 30.5.1989, Kok. 1989, s. 1553, 14 kohta ja asia C-282/90, Vreugdenhil v. komissio, tuomio 13.3.1992, Kok. 1992, s. I-1937, 12 kohta).

69 Näissä olosuhteissa viidenteen kysymykseen on vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella tuojalla, joka on nostanut kansallisessa tuomioistuimessa kanteen päätöksistä, joilla siltä on peritty polkumyyntitulleja asetuksen N:o 2398/97, joka on tällä tuomiolla todettu pätemättömäksi, mukaisesti, on lähtökohtaisesti oikeus vedota pääasiassa tähän pätemättömyyteen saadakseen nämä tullit palautetuiksi asetuksen N:o 2913/92 236 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

70 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa 28.11.1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2398/97 1 artikla on pätemätön siltä osin kuin Euroopan unionin neuvosto sovelsi tutkinnan kohteena olevaa tuotetta koskevan polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi kunkin kyseessä olevan tuotetyypin osalta negatiivisten polkumyyntimarginaalien "nollaamismenetelmää".**

2) **Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella tuojalla, joka on nostanut kansallisessa tuomioistuimessa kanteen päätöksistä, joilla siltä on peritty polkumyyntitulleja asetuksen N:o 2398/97, joka on tällä tuomiolla todettu pätemättömäksi, mukaisesti, on lähtökohtaisesti oikeus vedota pääasiassa tähän pätemättömyyteen saadakseen nämä tullit palautetuiksi yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 236 artiklan 1 kohdan mukaisesti.**

Allekirjoitukset